

z 166 z

REVĂRSATUL ZORILOR

1 AUGUST 1931
NUMĂRUL 15

REVĂRSATUL ZORILOR

Viena

1 August 1931

No. 15

Improspătarea poporului său

„Dar tu înălțat-ai cornul meu, ca pe al bivolului; cu ulei proaspăt sunt uns.” — Psalm 92 : 10.

IEHOVA dispune de o comoară neseacă a lucrurilor bune pentru cei ce-l iubesc. La timpul potrivit întinde din ea astfel de lucruri, de cari poporul său are lipsă, și prin această îi improspătează și mângăie. Domnul în acest mod întinde masă pe seama alor săi în fața dușmanului, și cel ce iubeste pe Dumnezeu se ospătează din aceasta. Aceștia spun într-o unire: „A sosit timpul preamării lui Iehova.” Rândurile de introducere ale psalmului 92 au fost scrise tocmai cu o astfel de ocazie. Cântăreții vorbesc după cum urmează: „Bine este a mulțumii lui Iehova, și a cânta numelui tău Prea Înalte; dimineața a spune îndurarea ta, și nopțile credințioșia ta, pe instrumente cu trupe și alăuta, în sunetul harfet. Cântă-mă înveselești cu lucrările tale, Iehova, și eu cânt de veselie, când văd lucrarea mânilor tale. — versetul 1-4.

• Ceeace a făcut Iehova până acuma și va face și deacum încolo, înveselește inimile cântăreților. Ei văd, că sângele vărsat pe Golgota al Domnului Isus Christos s'a vărsat în interesul mântuirii lor, și nu numai în interesul lui, ci și pentru toți aceia, cari ascultă de Domnul și i se vor supune. Aceștia recunosc, că Christos este înălțat pe tronul său, și Iehova l-a trimis pe El ca să domnească și să stărpească pe dușmani; că lumea dușmanului a ajuns la sfârșit, Christos s'a întors, și a început stărpirea celor nelegiuți; că pe poporul său îl strânge la sine și îi invită să între în bucuria lui. Acești credințioși văd, că întrebarea cea mare discutată atâta timp, ce privește numele și cuvântul lui Iehova, va fi rezolvată pe vecie după cum se cuvine, și Isus Christos a venit să curățească numele Părintelui său, ceeace va și face. Aceasta este bucuria Domnului.

• Credințioșii de pe pământ împreună cu Domnul golesc vinul împărăției, care înveselește inima. Ei sunt în stare cerească, și împreună cu Domnul beau și mănâncă la masa lui. Aceia cari sunt pe pământ, aceasta o fac natural prin credință. Ei văd că lucrul acesta mare a fost îndeplinit de Iehova. Acuma a trecut deja timpul pentru aple-

care capului și slăbirea mânilor și a genunchilor. Acuma trăim în timpul veseliei — după cum amintește psalmistul — este bine a lăuda credințioșia și bunătatea lui Dumnezeu ziua și noaptea, adică totdeauna este bine a lăuda pe Cel prea Înalt. Iehova a câștigat uneltele prin cari se pot lăuda faptele și virtuțile sale minunate. Timpul cinei Domnului este un timp de-bucurie pe seama Domnului, și anume pentru lucrurile minunate, pe cari le-a făcut Domnul, și din cari acuma putem vedea, ce lucruri se întâmplă, deoarece Domnul s'a întors. Deacuma și până în veci adevărul va rămânea totdeauna deasupra, și sub conducerea sigură a Domnului va birui spre mărirea vecinică a lui Dumnezeu.

Vorbitorul

• Intre nutremintele minunate de improspătare, pe cari Domnul le-a întins pe seama iubitorilor săi, ocupă loc și psalmul 92. După cum se presupune, psalmul acesta a fost scris de David, și traducătorii l-au numit cântec de sabbat. Dacă psalmul acesta se referă mai cu seamă la timpul din prezent, atunci se pare, că numirea lui este potrivită, deoarece domnia lui Christos a început. Acest psalm pe drept se poate aplica la timpul, când Iehova întemeiază împărăția sa pe pământ, deoarece psalmul spune, că cântărețul a văzut lucrurile lui Dumnezeu, din care motiv se simte îndemnat, că să cânte lauda lui Iehova. De origină psalmul a trebuit să se refere la experiențele, peste cari a trecut David, când a fost ridicat la putere în Izrael; că în interesul numelui lui Dumnezeu să ducă la îndeplinire un lucru. Deoarece știm că lucrurile acestora au fost însemnate pentru ajutarea poporului lui Dumnezeu dela sfârșitul veacului, vom cerceta înțelesul mai profund al psalmului și nu numai însemnarea istorică a lucrurilor profetice, despre faptele și cuvintele lui David din timpul său.

• Acest psalm nu se prea poate aplica la experiențele personale ale cuiva, care crede în Dumnezeu și în Christos. Psalmul acesta ca persoană nu mai singur la Isus Christos se poate aplica, și

anume în timpul când era pe pământ; însă în timpul acela n'a fost încă ridicat la cinstea de domnitor. Din cuvintele psalmistului vedem, că cântărețul sau interpretul este încunjurat de dușmani de pretutindenea. El însă se încrede în Dumnezeu, că la timpul potrivit îi va da putere și biruință asupra dușmanilor săi. Vorbitorul susține aici cu toată siguranța, că Dumnezeu are să-i înalțe puterea ca a unui bivol. Această ilustrație caută să demonstreze, că vorbitorul are speranță că va învinge toate piedecile. După cum se vede lămurit psalmul este o profeție și se referă la „servul” lui Dumnezeu, cuprinde în sine și pe membrele organizației lui Dumnezeu, cei cari reprezintă în timpul de față pe Domnul Isus pe pământ, și pe cari îi cârmuește.

° Aceste cântece profetice sau psalmii, cari vorbesc despre rege, nu ilustrează puterea măreață de judecător a Domnului Isus fiind în templu în puterea și mărirea Părintelui său, ci îl arată reprezentat de rămășița lui credincioasă de pe pământ. Când David a domnit, a fost avizat totdeauna la ajutorul și îngrijirea lui Dumnezeu; pentru aceea se poate spune potrivit, că David a fost ilustrația clasei servului, și este arătat ca rege, întrucât lucrează întru reprezentarea împărăției lui Dumnezeu.

° Dacă aceasta este așa, atunci psalmul 92 nu su putea înțelege cum se cuvine, până când Domnul nu a venit la templul lui Dumnezeu și nu a strâns la sine pe poporul său, ca împreună să lucreze la lucru și împreună să laude pe Dumnezeu. Această schimbare în activitatea și lucrul credincios s'a început după 1918. Dacă profeția aplicăm asupra servului, vedem, că Dumnezeu numai nu demult a dat servului prin cuvânt și purtarea sa un nou motiv de bucurie.

° Servul spune: „Cât de mari sunt Doamne lucrurile tale! Adânci foarte sunt cugetările tale.” (versetul 5) Prin aceasta este vorba de ceva mai mult, decât scopurile sale arătate în decursul veacurilor și învățăturile de bază ale lui Isus Christos. Cuvintele profeției dau mai de grabă de înțeles, că servul acum vede lumină nouă, și este mai bine în stare ca să înțeleagă scopurile lui Dumnezeu, ca mai înainte. Faptele într'adevăr cunoscute și înțelese de rămășiță, dovedesc, că aceasta este singura concluzie și tălmăcire adevărată a acestei declarații a profeției.

° Dela venirea Domnului la templul său, o mare descoperire s'a făcut poporului Domnului, și fulgerele din templu au dat rămășiței o înțelegere, pe care nu au avut-o niciodată înainte. Înainte de timpul acesta, poporul lui Dumnezeu a privit ca cel mai de căpetenie și mai important adevăr, răscumpărarea și mântuirea omenirii prin jertfa de răscumpărare a Domnului Isus Christos. Acum însă rămășița recunoaște la lumina adevărilor descoperite pe mai departe, că răscumpărarea și mântuirea omenirii este numai o chestie de mai puțină importanță, și că cel mai important scop

dumezeesc este curățirea desăvârșită a numelui și cuvântului lui Iehova prin lucrarea împărăției sale. Rămășița vede, că biruința celor drepti asupra celor nelegiuți va fi atât de desăvârșită, încât astfel de nelegiuire nu va mai fi cândva. Prin credință credincioșii văd un univers curățit, care va rămânea în veci în această stare. Desigur văd cinstea și fericirea mare a privilegiului, ca să trăiască în mărire cu Christos și să domnească împreună cu El; însă ei văd, că chiar aceasta nu are nici o însemnătate în comparație cu curățirea cuvântului lui Iehova și cu înălțarea numelui său în cugetele și inimile tuturor acelor, cari vor trăi.

° Creaturile, cari formează rămășița știu bine, că nu există nici o unealtă, prin care ei înșiși să se poate perfecționa ca astfel Domnul să-i găsească vrednici pentru a-i lua în a sa împărăție împreună cu Christos. Ei văd că numai mila și îndurarea lui Iehova face aceea, că credincioșilor le este pregătită o astfel de stare măreață, și numai din pricina credincioșiei și stăruinței lor desăvârșite față de El. Rămășița începe să aibă o apreciere mai adâncă a următoarelor cuvinte rostite de apostolul Pavel: „O, adâncul bogăției înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile lui, și cât de neînțelese sunt căile lui! Și în adevăr cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul lui? Cine i-a dat ceva întâi, ca să aibă de primit înapoi? Din el, prin el și pentru el sunt toate lucrurile. Alui să fie slava în veci! Amin.” — Romani 11 : 33—36.

° Rămășița în iubire trebuie acum să se perfecționeze, aceea înseamnă, că trebuie să pună o parte orice egoism, sau înălțare de sine, și străduința și pornirea cea mai nobilă a rămășiței trebuie să fie înălțarea numelui Celui prea Înalt. Iubirea rămășiței față de Dumnezeu se va dovedi prin faptul, că în ziua aceasta, când Christos se află în templul său unde ține judecata, cu curaj pășeste înainte întru vestirea mărturiei încredințate ei, deoarece pentru credincioși este o fericire adevărată, ca să spună omenirii că numele lui Iehova este prea înălțat. Când a mai fost în istoria adunării lui Dumnezeu o asemenea campanie pentru cinstea și preamărirea lui Dumnezeu, executată de rămășiță cu atâta zel și bucurie, ca acum? Ce a dat îndemnul unor femei și bărbați slabi, ca să se lupte cu timpul neprielnic, și cu picioare dureroase, dar cu inima plină de bucurie să parcurgă drumuri nebătute? Aceasta ei o fac pentru aceea, ca și ei să iabă o parte la curățirea numelui lui Dumnezeu? Aceștia au intrat în bucuria Domnului. Acești credincioși cu cât mai adânc privesc în comorile lui Dumnezeu, în care este înmagazinată înțelepciunea și bunătatea lui, cu atât mai mare va fi zelul lor.

° Adevărurile pe cari Dumnezeu le-a descoperit dela 1918 încoace, i-au întărit în Domnul și cu siguranța de biruință a bivoulului înaintează în lucrul Domnului. Atât timp până când credincioșii au o leacă de putere în organismul lor omenesc,

vor continua preamărirea lui Iehova și răspândirea cunoștinței lui, în apropiere și în depărtare. Zelul lor nu este nutrit de dorul măririi personale, ci adevărurile, pe cari în anii din urmă le-a descoperit Cel prea Înalt, adevărurile despre Dumnezeu, cari sunt mai minunate decât și-ar fi putut închipui vr'odată că vor fi găsite în Scriptură. Sfârșitul acestor profeții încă nu se poate vedea. Pentru aceea spun ziua și noaptea: „Este bine a lăuda pe Domnul, și a cânta cântece de preamărire numelui Celui prea Înalt.“ Lucrul făcut de credincioși în cele 12 luni trecute, formează o nouă dovadă pe lângă aceasta. Acuma cântă împreună: „Căci tu mă înveselești cu lucrările tale Doamne, și eu cânt de bucurie când văd lucrarea mânilor tale. Cât de mari sunt lucrările tale Doamne, și cât de adânci sunt gândurile tale!“ — Psalm 92 : 4, 5.

Nebunul

¹⁴ Psalmistul trage apoi o linie pronunțată între credincioși și aceia, cari din motive egoiste cheamă în ajutor numele Domnului. În versetul 6 citim: „Omul prost nu cunoaște, lucrul acesta, și cel nebun nu ia seamă la el.“ Această declarație a profeției nu se poate interpreta astfel ca și cum ar fi vorba de popoare păgâne, sau de atari, cari niciodată n'au cunoscut pe Dumnezeu. Cuvintele psalmistului de origină se referă la Evrei cari au fost poporul de legământ al lui Dumnezeu, dar unii dintre aceștia s'au prostit și s'au făcut nebuni.

¹⁵ În psalmul 94 versetul 8 citim: „~~Invățați-vă minte, oameni fără minte!~~ Când vă veți înțelege nebunilor?“ Aceasta a fost spus Evreilor și acum se referă la aceia, cari se susțin că sunt creștini, și au devenit călcători de legământ. Omul nebun este prost, egoist și trupesc. Pavel vorbește de unii, cari au venit la cunoștința adevărului, și probabil că la psalmul acesta s'a cugetat, când a scris următoarele: „In adevăr, cei ce trăesc după îndemnurile firii pământeste, umblă după lucrurile firii pământeste, pe când cei ce trăesc după îndemnurile spiritului, umblă după lucrurile spiritului. Și umblarea după lucrurile firii pământeste este moarte, pe când umblarea după lucrurile spirituale este viață și pace. Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământeste este împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune legii lui Dumnezeu, și nici nu poate să se supună.“ — Romani 8 : 5—7.

¹⁶ Nebunul nu se poate cugeta cuminte (pentru aceasta îl numesc adeseori prost) și lucrează împotriva legii lui Dumnezeu. El nu primește muștrările, se cugetă fudul despre sine, și ura lui o ascunde sub limba-i mincinoasă. „Cine ascunde ura are buze mincinoase, și cine răspândește bârfelile, este un nebun.“ (Proverbe 10 : 18) Un om ca acesta este un stricat, în înțeles moral.

¹⁷ Profetul vorbește aici către o astfel de clasă, care se împărtășește într'o măsură oareșcare de harul lui Dumnezeu și de cunoștința adevărului, prin urmare ar trebui să știe că lucrează nepotrivit. De când Domnul a venit la templul său a

început să strângă la sine pe poporul lui Dumnezeu, și a luminat pe cei credincioși, s'a descoperit o anumită clasă, care susține, că este în adevăr și face parte din poporul lui Dumnezeu, dar defaimă pe frații lor de legământ și-i vorbește de rău. „Stai și vorbește împotriva fratelui tău, clevetești pe fiul mamei tale.“ (Psalm 50 : 2) Cuprinși de pornirea trupească și în prostia lor, cum se vede unii din aceștia, s'au ascuns dinaintea vederii adevărului, pe care Domnul l'a dat acuma poporului său. Deoarece sunt proști sau nebuni, sunt conduși de egoism, ei nu înțeleg ce a fost scos la iveală din comoara Domnului în ultimii ani; față de aceasta, cei ce țin la Dumnezeu și-i servesc din iubire curată, se bucură că Domnul i-a făcut să înțeleagă cartea Apocalipsului.

¹⁸ Dușmanii Societății și ai lucrului nu pot înțelege adevărurile minunate; și deoarece se poartă așa de prost și fără minte, se fac dușmani. Alți traducători așa traduc textul acesta: „Prostul nu înțelege, nebunul nu recunoaște.“ (Wiese) „Prostul nu crede, nebunul nu ia în seamă.“ (Luther) Conducătorii dușmanilor lucrului Domnului au devenit așa de nebuni, pe acești conducători orbi îi urmează alții asemenea lor, dintre aceștia nici unul nu înțelege adevărul. Acela care a cunoscut cândva adevărul în oareșcare măsură și totuși atacă lucrul făcut de Societate, va fi orb complet față de adevărul, pe care Domnul îl întinde azi poporului său. Rămânând în starea aceasta, aceștia sunt dușmanii lui Dumnezeu, deoarece nimenea nu poate să stea împotriva lucrului lui Dumnezeu cu deplină cunoștință, numai atunci, dacă este dușmanul Domnului. Când Isus era pe pământ, astfel de oameni s'au unit împotriva lui, cari l'au atacat și au făcut învoieli tainice întreolaltă, ca să'l omoare. Astăzi multe lucruri se întâmplă, cari arată, că dușmanii Domnului caută să se unească și se vor și uni, cu scopul, ca să nimicească lucrul și vestirea Domnului de pe pământ. Însă aceasta nu le va reuși.

¹⁹ Versetul 7 al psalmului arată lămurit judecata Domnului asupra lor. În secolii trecuți oamenii nelegiuți puteau să lucreze aproape neconturbăți. Însă timpul în care Dumnezeu nu începe acțiunea sa de a împiedeca aceasta, este mărginit. Acuma a sosit sfârșitul timpului acestuia, și făcătorii de rele vor fi stârpiți. Despre aceasta spune psalmistul: „Că cei nelegiuți răsar ca iarba, și toți făcătorii de rele înfloresc, ca să se stârpească pentru totdeauna.“ (versetul 7) Aceasta dă în știre unirea nelegiuților, și destăinuiește organizația lor, pe care Satan vrea s'o folosească împotriva poporului și lucrului lui Dumnezeu. În trecut servii lui Dumnezeu au fost loviți de diferiți oameni răi, și multe suferințe le-au cauzat; dar cum spune psalmistul, va fi un timp, când făcătorii de rele se vor uni pentru un oareșcare scop, anume pentru a se lupta împotriva lucrului, pe care Domnul îl face pe pământ prin poporul său.

²⁰ Dumnezeu chiar acuma trimite vestea împărăției sale prin Christos în mai mare măsură

ca oricând până acuma. Preoțimea prinsă la o altă să opune lucrului acestuia, și toată puterea lor o folosesc întru împiedecarea lucrului. Acela care a avut puțină cunoștință a adevărului, iar acuma este împotriva lui, găsește ajutor în preoți și în distinșii turmei, precum și Iuda a lucrat în unire cu preoții; așa se poate presupune, că „clasa servului rău” sau „omul fărădelegii” asemenea va face.

²⁰ Aceste lucruri însă nu neliniștesc pe nimenea dintre aceia, cari iubesc pe Dumnezeu și îl servesc. Cunoștința pe care rămășița credincioasă a primit-o din harul lui Dumnezeu, anume că ei sunt unșii lui Dumnezeu, că i-a strâns la sine, că stau sub ocrotirea Celui prea înalt, sub îngrijirea specială a lui Iehova, și că descopere în interesul lor multe texte scripturale neînțelese până acuma, le întinde curaj și putere înnoită. Faptul, că experiențele rămășiței corespund cu profeția, dovedește, că profeția se referă la dânșii. Atunci când faptele vizibile încep să se descopere, într'adevăr se poate spune: „Aceasta este aceea despre ce a vorbit profetul”. Rămășița vede sporirea celor nelegiuți și înflorirea celor răi, dar totodată vede și scutul special al Domnului, pregătit pe seama credincioșilor. Să mai înșirăm aici mărturia apostolului Pavel, care a zis, că toate cele ce s'au scris mai demult, s'au scris spre binele urmașilor lui Christos, și aceste preoții dau dovadă poporului lui Dumnezeu, că se vor împărtași de orice ocrotire de lipsă.

²¹ Așa dar ai Domnului nu sunt descurajați; ba chiar nici nu se neliniștesc văzând, că dușmanul sporește ca iarba primăvara; profetul lui Dumnezeu vorbește către dânșii cu îndemn și toți credincioșii cântă în armonie: „Dar tu Iehova în etern tronezi în înălțime! Căci iată neamicii tăi Iehova, căci iată neamicii tăi vor pieri, risipise-vor făcătorii de rele. Dar tu înălțat-ai cornul meu ca pe al bivolului, cu ulei proaspăt sunt uns” — verseturile 8—10.

Uns cu ulei proaspăt

²² In Scriptură multe însemnări găsim despre ungere cu ulei, și vedem, că ungerea se referă la două lucruri deosebite. Mai întâi când Iehova alege pe un serv, îl pune într'o slujbă și îl încredințează cu executarea unui lucru îl unge. Această însemnă întocmirea lui în slujbă, sau împuternicirea lui, și ungea cu ulei reprezintă aceasta. Ungerea este un drept de a proceda în numele lui Dumnezeu. Pildă despre aceasta vedem în ungerea lui Aaron de preot în legătură cu serviciul cortului, și ungerea lui Christos, marele executor încredințat al lui Iehova. — Isaia 61 : 1, 2.

²³ Scriptura mai amintește o ungere, care înseamnă înprospătare, și psalmul 92 vorbește de o astfel de ungere. Această ungere aduce înprospătare și o mai mare capacitate pentru serviciul Domnului. Înseamnă înprospătarea servului prin Domnul, ca cu zel înnoit să meargă înainte. In

legătură cu aceasta a scris Iacob despre bolnavi și descurajați: „Este vre-unul printre voi bolnav? Să cheme pe presbiterii bisericii, și să se roage pentru el, după ce îl vor unge cu untdelemn în numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoși; și dacă a făcut păcate îi vor fi iertate.” (Iacob 5 : 14, 15) In acest mod folosește Domnul bărbați credincioși în adunare, ca să mângâie, ajute să zidească pe alții, și să-i înprospăteze cu adevărul prin înțelegerea și aprecierea mai clară a adevărului.

²⁴ Asemenea scrie profetul în psalmul 23 : 5: „Tu îmi întinzi masa în fața protivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn, și păharul meu este plin de dă peste el.” Această ungere nu se referă la slujbă, ci arată la aceea, că numitul a fost numit de mai înainte la o slujbă iar acuma a fost înprospătat, ca datorințele lui în legătură cu slujba pe care o ocupă, să le poată executa mai reușit.

²⁵ Acum să facă asemănare rămășița între profeție și fapte, și să vadă cât de minunat se potrivesc. Când Christos a venit la templul lui Dumnezeu, a găsit astfel de bărbați și femei cari erau credincioși asupra lucrurilor puține (adeca asupra tot ce au avut) și totuși erau descurajați. După ce i-a încercat și i-a aprobat, i-a invitat să se înprospăteze și să între în bucuria Domnului. După aceasta s'au împărțit de o privity mai clară în scopurile lui Dumnezeu, au fost înprospătați și cu bucurie au pășit în serviciu înainte. Mai târziu dar îndeosebi dela 1922 a recunoscut poporul lui Dumnezeu, că în trecut nu s'a bucurat de aprobarea lui Dumnezeu, acuma însă îndurarea lui Dumnezeu a ajuns la ei; această vedere i-a înprospătat și i-a mângâiat. (Isaia 12 : 1) După aceasta Domnul a dat credincioșilor să priceapă mai lămurit scopurile sale și aceasta a avut un rezultat înprospătător și încurajator asupra lor. Organizația lui Dumnezeu, dela acest timp încoace a ajuns la tot mai mare putere pe pământ și activitatea ei s'a tot mărit. Domnul le-a deschis lor noi căi ale serviciului, și credincioșii cu bucurie au pășit pe ele, iar fulgerele lui au descoperit înaintea vederii clare a poporului său, pe rând toate frumsețile îngrijirilor sale minunate.

²⁶ Din zi în zi ce merge, scopurile lui Dumnezeu au devenit tot mai clare. Pentru această nouă omului i se cuvine lauda, și copiii lui Dumnezeu nici nu au lăudat pe nimeni pentru aceasta, ci fiecare dintre ei, lui Dumnezeu a mulțumit pentru tot ceace a primit și lui Dumnezeu a dat orice laudă și mărire. Numai scrisorile cele multe trebuie să le amintim pe cari copiii credincioși și mulțumiți ai lui Dumnezeu le-au scris, și cari au apărut în coloanele revistei în lunile din urmă, și din acestea se poate vedea bucuria ce crește din ce în ce, pe care o simt cei ce iubesc pe Dumnezeu. Toate descoperirile noi ale profeției lui Dumnezeu au revărsat tot binecuvântări și bucurii noi asupra oastei de credincioși.

27 Aceasta se întâmplă ca o împlinire a declarației apostolului Petru, care a prezis, că „vor veni timpurile de însuflețire dela Domnul.“ Această binecuvântare însuflețitoare cu bogăție a fost hărăzită poporului său, dela venirea Domnului la templul său încoace. În timp ce opunerea s'a tot mărit și nelegiuții au tot atacat cu putere lucrul Domnului, Domnul a întins pe masa poporului său mâncări tot mai proaspete. Servul credincios pentru aceasta își arată mulțumirea în modul următor: „Tu îmi întinzi masa în fața protivnicilor mei; îmi ungi capul cu untdelemn; și paharul meu este plin de dă peste el.“ — Psalm 23 : 5.

28 Astăzi poporul lui Dumnezeu de pe pământ este în strânsă unire în credință, speranță și în serviciul vesel. Domnul îi tot însuflețește, și poate fi sigur despre aceea, că Domnul va păstra pe poporul său în lucrul mărturie în deplină însuflețire și putere. Puterea nu constă în numărul mare; prin urmare chiar dacă dușmanul tot sporește în număr, iar numărul celor credincioși poate tot scădea, dar aceștia vor fi cu atât mai credincioși în Domnul. Puterea lor este în Domnul și Dumnezeu își va duce la îndeplinire scopul, și pe poporul său, care-l iubeste și-l servește, îl va aproviziona cu orice putere și împospătare de lipsă.

29 Dumnezeu are unealta sa și canalul său pentru executarea voinței sale, și El va comunica poporului său adevărul, când sosește timpul pentru înțelegerea lui. Descoperirea neconținută a voinței sale o face prin canalul său ales, către unșii săi, și aceasta se poate asemăna cu o apă curgătoare neîntreruptă răcoritoare și împospătătoare. Dar uleiul proaspăt turnat pe cap este o ilustrație mai potrivită a acesteia. Iehova Dumnezeu astfel împospătează pe unșii săi și toarnă pe capul lor prin Christos, ulei proaspăt. Binecuvântarea aceasta o întinde acelorora, cari îl iubesc și cu bucurie servesc cauza lui adevărată. Din acest motiv a zis fiului său: „Tu iubești neprihănirea și urăști răutatea. Deaceia unsu-te-a Dumnezeuul tău cu uleiul bucuriei mai mult ca pe soții tăi.“ (Psalm 45 : 7) Clasa servului asemenea s'a împărțit de ungere de împospătare, deoarece constituie a parte a servului, care este plăcut înaintea lui Dumnezeu și de care se îngrijește în mod special.

30 Să băgăm de seamă, textul spune: „M'a uns cu uleiul bucuriei“, aceasta înseamnă, că Dumnezeu dăruiește pe servul său cu binecuvântări noi, proaspete, aceasta este dovada iubirii și îngrijirii lui Dumnezeu față de poporul său credincios. Clasa servului este alesul deosebit al lui Dumnezeu, și altul nu se poate împărtași de această binecuvântare, numai acela care s'a împărțit de ungerea oficială în organizația sa. Așa dar clasa unșilor este aceea, care atunci când e de lipsă este unsă cu ulei proaspăt însuflețitor; ceiace înseamnă, că Domnul împospătează și se îngrijește de clasa aceasta. Ia parte la serviciul plin de bucurie al lui Dumnezeu și al împărăției sale, și știe că lucrul acesta nu poate fi împiedecat de nici un fel

de atac, ci va tot înainta, până când se sfârșește și scopul lui Dumnezeu va fi dus la îndeplinire prin Christos. Astfel rămășița poate zice acum: Precum și bivolul, care pornește la luptă cu convingerea biruinței — deoarece se încrede în coarnele sale — și credincioșii pornesc la luptă cu credință și cu încredere, că vor respinge atacul până la porți, știind că biruința este sigură, deoarece puterea lor este în Domnul, și nimic în lume nu poate să doboare puterea sa. Organizația Diavolului nu poate să împiedece o astfel de oaste, deoarece ea este condusă de Domnul Isus Christos, și steagul iubirii lui Iehova și puterea lui nemărginită se întinde asupra „servului“; și servii pășesc înaintea la biruința desăvârșită.

Dușmanii

31 În versetul 11 citim: „Ochiul meu își vede împlinită dorința față de dușmanii mei, și urechea mea aude împlinirea dorinței mele față de protivnicii mei cei răi.“ Aceasta nu poate însemna dorința rea a unșilor, sau dorul de răzbunare personal față de dușman. Unșii doresc numai sfârșitul dușmanilor lui Dumnezeu, pentru aceea se și roagă, ca numele lui Dumnezeu să iasă curățit cu desăvârșire, această dorință o văd împlinită, deoarece Iehova le-a spus: „Doar vei privi cu ochii și vei vedea răsplătirea celor răi.“ (Psalm 91 : 8. Credincioșii vor vedea biruința și știu, că vine dela Domnul. O altă traducere a textului spune: „Cu ochiul privesc la cei ce mă pândesc, aud știri despre nelegiuții, cari s'au ridicat împotriva mea.“ (Zunz) Astăzi chiar așa este. — ab

32 Rămășița credincioasă vede pe dușmanii din toate părțile cum lucrează împotriva Domnului; aceasta însă nu neliniștește pe credincioși, deoarece pot să prețuiască promisiunea, că Dumnezeu îi păzește față de orice pagubă, deoarece iubesc pe Dumnezeu. Dumnezeu a promis cu hotărîre în cuvântul său, că va păzi pe toți aceia, cari îl iubesc. Pentru aceasta credincioșii nu se tem de dușmanii cari îi pândesc, ci și pe mai departe se poartă cu neprihănire înaintea lui Dumnezeu, și execută lucrul încredințat lor și cu bucurie și veselie pun mărturie despre Domnul Isus Christos. Rămășița este împospătată de următoarea declarație a profetului:

33 „Pentru că zici: Domnul este locul meu de adăpost! Și faci din Cel prea Înalt turnul tău de scăpare deaceia nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău. Căci el va porunci îngerilor săi să te păzească în toate căile tale.“ — Psalm 91 : 9—11.

34 Atacurile împotriva clasei servului credincios, pe câmpul de luptă vor tot spori. Însă nici un credincios să nu se dea înapoi dela ocările celor nelegiuți; profetul lui Dumnezeu a scris: „Eu te voi asculta“; aceasta este deajuns pentru credincioși. Dacă un anumit membru al rămășiței împotriva căruia se fac aceste atacuri, va fi și în mod deosebit ținta ocărilor nelegiuților, desigur cu

credincioșie și bucurie face serviciul mărturiei; aceasta întărită pe dușman să-l atace. Las să servească aceasta de motiv de încurajare și înprospătare, și să nu producă descurajare.

Alte promisiuni

³⁵ Palmierul cu toate piedicele ce i se pun, totuși crește și se dezvoltă drept ca o săgeată. Face muguri și la timpul său aduce roade. Cedrii Libanului sunt tari și îndesați și simbolizează viața vecinică. Așa trebuie să fie și cu cel drept, spune psalmul: „Cel fără prihană înverzește ca finicul (palmierul) și crește ca cedrul din Liban.” (versetul 12) Acești credincioși au fost scoși din împărăția întunecului în împărăția fiului său iubit, și acela care rămâne aici aduce roade. Pentru aceasta spune psalmistul despre alesul lui Dumnezeu: „Sădiți în casa lui Iehova, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori, chiar și la bătrânețe vor rodi, plini de vlagă și verdeață vor fi.” — verseturile 13, 14.

³⁶ Rodul pe care pomul îl aduce, nu el îl face să crească, astfel și unsul lui Dumnezeu, nu el face fructul pe care îl aduce. În ilustrație fructul simbolizează adevărurile înprospătătoare și de viață, pe cari Dumnezeu le pregătește pe seama celor ce-l iubesc. Acesta este rodul lui Dumnezeu și nu a creaturilor; acela însă care dorește să fie plăcut înaintea lui Dumnezeu, trebuie să ducă altora roadele împărăției, la toți aceia cari doresc să le audă și să le cunoască. Cuvintele profetice „la bătrânețe”, despre cari este vorba aici, arată timpul, când lupta va fi sfârșită, dușmanul va fi stârpit de pe pământ, și pomii roditorii în deplina lor putere, cu puterea tinereților lor vor contiuna premărirea marelui Dumnezeu. Asemenea cedrilor tari ai Libanului, cari simbolizează viața vecinică și crengile lor le leagănă spre mărirea Creatorului, trebuie și rămășița credincioasă să stea neclintită ca stâlpul de amintire al dreptății vecinice, și să cânte cu bucurie lauda Dumnezeului mare, credincios și atotputernic. Despre ei spune psalmistul: „Plini de vlagă și de verdeață vor fi, ca să arate că drept este Iehova, stânca mea, și că nu este într'insul nici o nedreptate.” Acesta este poporul ales pentru numele său, care dorește să vestească virtuțile sale.

³⁷ Rămășița știe, că Iehova Dumnezeu s'a făcut rege, deoarece și-a luat puterea cea mare prin scumpul său fiu, Domnul Isus Christos și a început la domnie. Ziua nedreptății trebuie să înceteze, deoarece Dumnezeu a declarat aceasta. Organizația lui Satan trebuie să se stârpească acum din univers, ca dreptatea să-i ocupe locul. Popoarele din lume suferesc mizerie și năcazuri, însă motivul suferinței lor nu-l cunosc. Satan și preoțimea lui împreună cu asociații lor se silesc să țină omenirea în întunec.

³⁸ Pe pământ numai singură rămășița credincioasă a lui Dumnezeu, este aceea, care vede adevărate starea a lucrurilor, știe și cunoaște cum va

ajuta Dumnezeu poporul și cum va curăți unele sau mare. Pentru rămășița este un mare privilegiu, să comunice măreția lucrurilor mari ale lui Dumnezeu și descoperirea îndurărilor sale. Dumnezeu a încredințat rămășiței datorința punerii mărturiei, și rămășița trebuie să se dovedească credincioasă în aceasta; Dumnezeu pentru întărirea și înprospătarea ei, toarnă pe ea uleiul proaspăt, și uleiul arată în mod simbolic, că Dumnezeu și pe mai departe însuflețește pe ai săi, întrucât le descopere noi frumseți și minuni mai mari din cuvântul său.

³⁹ În credința, că timpul stabilit pentru curățirea numelui și cuvântului lui Iehova a sosit, rămășița pășește înainte și cântă acuma împreună: „Domnul împărătește îmbrăcat cu mărire; Domnul este îmbrăcat și încins cu putere; deaceea lumea este tare și nu se clatină. Scaunul tău de domnie este așezat din vremuri străvechi; tu ești din vecinicie! Râurile vuiesc tare, râurile se umflă cu putere. Dar mai puternic decât vuietul apelor mari și mai puternic decât vuietul valurilor năpraznice ale mării, este Domnul în locurile cerești. Mărturiile tale sunt cu totul adevărate; sfințenia ta este casa ta, Iehova în veci de veci.” — Psalm 93.

Intrebări pentru studiul berean

- 1—3. Pentru ce ocazie au fost scrise verseturile 1—4 ale psalmului 92? Arată câteva lucruri din acelea de cari se bucură poporul lui Dumnezeu și le vede acuma, cari li îndeamnă să cânte!
- 4—7. Când se poate aplica acest psalm în înțelesul scopului și cugetului principal al săit? ~~La cine și la ce stare se referă?~~
- 8—10. Ce înseamnă versetul 5 cu privire la timpul și împrejurarea la care se referă? Arată cum sprijinesc faptele o astfel de concluzie! Citează declarația apostolului Pavel care arată cum apreciază și înțelege acuma poporul lui Dumnezeu tot mai bine scopurile lui Iehova!
- 11, 12. Ce înseamnă „desăvârșirea în iubire”? Cum se arată iubirea față de Dumnezeu?
- 13—17. Explică și tâlmăcește versetul șase!
- 18—21. Stabilește cine este „servul rău” și „făcătorul de rele”, la care se referă versetul 7! Ce rezultat are purtarea dușmanului asupra rămășiței credincioase?
- 22—25. Explică și ilustrează cele două însemnătăți ale „ungerii” ce obvine în Scriptură! Totodată arată și aceea, că faptele cum se unesc cu profeția?
- 26—29. Când și la cine se referă declarația apostolului Petru cu privire la timpurile de „insuflețire” și asemenea însemnare a psalmului 23? Pentru ce în aceste? Din ce scop?
30. Ce să înțelegem sub „uleiul proaspăt”?
- 31, 32. Arată împlinirea versetului 11!
- 33, 34. La ce pot să se aștepte credincioșii pe terenul atacurilor viitoare? Citează câteva texte, cari au fost însemnate spre încurajare și asigurare!
- 35, 36. În ce înțeles trebuie să înflorească cel drept ca palmierul? În ce mod trebuie să crească ca cedrul Libanului? Ce să înțelegem sub expresiunea: „Și la bătrânețe aduc roade, și înverzește”?
- 37—39. Descrize în legătură cu această starea de azi și starea rămășiței credincioase, întrucât privesc datorințele și privilegiile lor. Cum se vor purta; ce cântec vor cânta, și din ce cauză?

W. T. din 15 Aprilie 1931.

Incurajarea credincioșilor

„Depărtează-te de rău, fă binele și vei dălnui vecinic. Căci Domnul iubeste dreptatea și nu părăsește pe credincioșii lui. Totdeauna ei sunt sub paza lui, dar sămânța celor răi este nimicită.” — Psalm 37 : 27, 28.

IEHOVA pregătește hrana spirituală trebuincioasă pe seama poporului său, îi nutrește cu hrană gustoasă, care-i întărește și-i face tari în Domnul. Dumnezeu știind înainte că la sfârșitul veacurilor va veni strâmtorarea mare, s'a îngrijit de comoara mare de hrană pentru sfinții lui. Vinul simbolizează ceva lucru ce înveselește inima. (Psalm 104 : 15) Cu ocazia nunții, vinul cel mai bun Isus l'a pregătit mai pe urmă și în urmă a fost și servit. (Ioan 2 : 10) Chiar așa se întâmplă și azi, când marele serv al lui Iehova, Isus Christos pășește înainte și servește lucruri cari învesolesc inima sfinților, din această cauză se bucură aceștia. O îmbucătură ocazională sau un păhar de vin răcoritor ocazional nu este de ajuns. Rămășița vede că trebuie să se nutrească mereu din hrana pregătită de Domnul pe masă; numai prin aceea primește curaj și putere, ca să stăruiască în serviciul pentru mărirea numelui lui Iehova.

* Psalmul 37 probabil, că s'a scris pentru încurajarea și mângăierea rămășiței credincioase, și anume pentru timpul, când „cei fărădelege cresc ca iarba verde.” (Psalm 92 : 7) Acesta este timpul, când cei nelegiuți ar dori să nimicească pe credincioși, și tot acesta este timpul, când Dumnezeu dă ocazie acelor cari au o inimă desăvârșită, să fie tari. Pe credincioșii lui îi asigură de repetate ori, că va păzi pe cei ce-l iubesc, și-i încurajează la supunere în credincioșie și să steie neconținut de partea lui Dumnezeu. Acest psalm conține multe demonstrații pentru credincioși, ca să rămână în iubirea lui Dumnezeu, și să se încreadă în mântuirea lui.

* Poporul de legământ al lui Dumnezeu natural că trebuie să știe, că Dumnezeu judecă drept și pe cel drept îl împărtășește de binecuvântarea vieții, iar pe cei răi îi stârpește, deoarece Domnul a promis aceasta; însă aplicarea în acest mod general al psalmului, nu redă însemnătatea mai adâncă a lui. Din text se vede lămurit, că Dumnezeu vrea să dea în știre poporului său, că timpul de judecată vine asupra acelor, cari stau în legământ cu El; că cei nelegiuți vor fi scoși afară dintre cei drepti și vor fi separați unul de altul, ca să fie apoi nimiciti; dar pe cei drepti Domnul îi păzește, îi ajută, le asigură biruința și-i va arăta ca pe aceia, cari au parte la curățirea numelui și a cuvântului său.

* Sub domnia lui David Evreii erau poporul de legământ al lui Dumnezeu; între ei erau și nelegiuți, cari nu numai că au cauzat întristare celor drepti, dar s'au năzuit să-i și păgubească. Se poate spune că psalmul acesta s'a împlinit atunci în mic. Din psalm reesă, că se va împlini și în măsură mai mare cu poporul de legământ al lui Dumnezeu, cu Izraelul spiritual, că judecata va veni asupra tutu-

ror acelor, cari au încheiat legământ cu Dumnezeu și susțin că au primit adevărurile descoperite de Dumnezeu. Intre aceștia sunt câțiva, cari nu numai că au plăcere de lucrurile rele și spre răul altora, ci chiar se silesc să cauzeze pagubă (rău) acelor, cari sunt drepti și credincioși, și se străduiesc cu seriozitate la vestirea evangheliei împărăției lui Dumnezeu în armonie cu porcile sale.

* În istoria Izraelului trupesc, judecata lui Dumnezeu a decis, că pe cine a trebuit stârpit din pământul acela pe care l-au primit și cine a trebuit să fie scutit de orice năcaz, ca să poată locui în siguranță în pământul promis. În Izraelul spiritual luminat, pe care îl putem numi antitipic, judecata lui Dumnezeu decide, că cine este vrednic și cine este nevrednic dintre dânșii, cine trebuie să fie despărțit pe veci dela Domnul, și cine trebuie să moștenească promisiunea lui Dumnezeu și s'o și primească. Cei ce se vor bucura în vecinicie de îndurarea lui Dumnezeu, sunt închipuiți prin aceia, cari moștenesc pământul și-l locuiesc în etern. Membri Izraelului spiritual acum încep să vadă, cum se împlinesc promisiunile scumpe ale lui Dumnezeu.

* Dumnezeu a început acum judecata de pe pământ, deoarece Christos se află în templul lui Dumnezeu și ține judecata; judecata s'a început la casa Domnului. (Maleahi 3 : 1—3; I Petru 4 : 17; Psalm 11 : 4) Ce a prezis profetul, acum începe să se îplinească, această profeție așa dar este în stadiul împlinirii, dar încă nu s'a împlinit pe deplin. Psalmul vorbește despre judecata Domnului. Dacă judecata aceasta numai acel scop îl are, ca să decidă cine este vrednic pentru mântuire și pe cine trebuie trimis în moarte, ceea ce nu va fi comunicat cu nimenea cât timp va fi pe pământ, atunci n'ar fi lipsă de această profeție. Însă din psalm reesă clar învățătura, că la timpul său Dumnezeu va arăta, că cine vor moșteni promisiunile, ceea ce va comunica popoarelor de pe pământ spre curățirea numelui său.

* Când Isus a ajuns în strâmtorare, a dovedit, că numai singur El a rămas credincios, prin urmare El a fost acela, care putea să moștenească toate lucrurile, cari au fost promise poporului de legământ al lui Dumnezeu, toate lucrurile la cari omul desăvârșit a avut drept odinioară. Isus prin credincioșia sa a primit răsplata cea mare a lui Dumnezeu. Din aceasta vedem că după regula lui Dumnezeu, credincioșia este plăcută înaintea lui, și îndurarea sa o arată către cei credincioși. Pentru aceasta are de scop judecata, ca să descopere, că cine este credincios.

* Cine se pot ațtăzi număra pe pământ între aceia, cari fac destul cerințelor lui Dumnezeu? Toată lumea zace în cel rău și face parte din or-

ganizația lui. Preoții au beneficiat de destulă ocazie ca să facă voia lui Dumnezeu și să primească harul lui Dumnezeu, dar s'au dovedit necredincioși și au făcut legământ cu Diavolul. Turma mare a tot neglijat până acuma privilegiile sale, astfel nu s'a dovedit cu totul credincioasă față de Dumnezeu. Afară de aceasta mai sunt și unii ca aceia, cari au primit adevărul, dar iubirea adevărului nu. Aceștia au primit adevărul în inimă egoistă și s'au dovedit nevrednici. Așa dar afară de rămășița credincioasă nu este nimeni altul pe pământ care ar putea moșteni promisiunile lui Dumnezeu.

⁹ Din aceasta rezultă, că Domnul prin acest psalm se adresează clasei servului credincios — sau cum o numește în alte texte — „rămășiței“, care stăruiește în credincioșie, sfințenie și devotament față de Dumnezeu, spre încurajarea și întărirea lor, deoarece se referă la timpul de judecată. Alte texte întăresc concluzia aceasta, anume aceea, că înainte de sfârșitul veacului Dumnezeu își exprimă în public aprobarea față de rămășița credincioasă într'atât, încât clasa aceasta se poate cunoaște ușor și aceasta va constitui curățirea numelui lui Dumnezeu.

Paro ¹⁰ Afară de Dumnezeu nu există un sigur om, care ar fi împuternicit la aceea, ca să judece, că afară de dânsul cine mai face parte din clasa servului credincios, însă este lucru cuvenit din partea fiecăruia, care este moștenitorul împărăției și ia seamă la cuvintele Domnului și jubeste totdeauna pe Dumnezeu, ca să-și dovedească această iubire neconținut și să se examineze pe sine, cu scopul să se convingă, dacă la sfârșit moșteni-va promisiunile scumpe. Așa dar psalmul acesta s'a scris în spre binele și întărirea rămășiței poporului lui Dumnezeu.

¹¹ Cei răi sau nelegiuți, sunt astfel de persoane, cari au declarat, că au încheiat legământ cu Dumnezeu și au și cunoscut într'o măsură oarecare îngrijirile sale de mântuire și împărăția sa, iar după aceea și-au călcat legământul. În interesul curățirii depline a numelui lui Dumnezeu e de lipsă, ca să stărpească pe cei nelegiuți; iar Scriptura conține multe declarații cu privire la aceea, că cei nelegiuți vor fi nimiciți înaintea ochilor rămășiței, și încă înaintea Armagedonului. (Psalm 91 : 8) Iehova Dumnezeu este tot atât de credincios întru îndeplinirea judecăților sale, ca și în împlinirea promisiunilor sale bune.

¹² Psalmul se începe cu un aviz către toți cei ce-l iubesc pe Dumnezeu: „Nu te mânia pe cei răi și nu te uita cu jind la ceice fac răul; căci sunt costiți iute ca iarba, și se vestejesc ca verdeța.“ (Psalm 37 : 1, 2) Credincioșii văd, că cei răi înfloresc, dar sunt provocați, ca să nu se uite cu jind la cei răi. Oamenilor le este greu ca să înțeleagă, pentru ce Dumnezeu permite creșterea celor răi, în timp ce credincioșii lui Dumnezeu trebui să supoarte năcazuri.

¹³ Un tâlcuitor cunoscut așa explică textul acesta: „Nelegiuții adeseori se bucură în viață de reușită, iar cei dreți nu arareori trebuie să îndure mari greutăți. Că aceste fapte cum se pot aduce în armonie cu dreptatea lui Dumnezeu, a fost totdeauna o taină înaintea cugetătorului serios; multe părți ale Scripturii se ocupă cu deslegarea acestei taine, între acestea cartea lui Iov și mai mulți psalmi.“ — Rotherham, „Studies in the Psalms“, pagina 178.

¹⁴ Alții în mod greșit au crezut, că năcazurile cari se năpustesc asupra oamenilor vin dela Dumnezeu, ca din acelea oamenii să cunoască uriciunea mare a păcatului și să fie capacitați la învățarea adevărului și să desvolte un caracter desăvârșit într'înșii. Problema aceasta numai în timpul stabilit de Dumnezeu se putea deslega, anume acuma, când Dumnezeu vede de bine, ca să arate poporului său, că problema cea mare de rezolvat este justificarea numelui și cuvântului său, și din această cauză n'a nimic mai degrabă pe cel rău, și nu pentru învățatura omenerii l'a suferit. Aceasta o dovedește cu desăvârșire priceperea cărții lui Iov, pe care a descoperit-o înaintea poporului său. În aceste zile din urmă Dumnezeu a demascat înaintea poporului său organizația nelegiuții a lui Satan și prin cuvântul său a făcut cunoscut, că pentruce și-a reținut mâna și a îngăduit pe Satan să meargă până la cele din urmă în nelegiuirea sa, până când nu va fi sosit timpul să poruncească oprire. Poporului său credincios i-a arătat să vadă și organizația sa puternică, și i-a comunicat și aceea, că organizația sa o va folosi la timpul său pentru nimicirea celui rău și a nelegiuților, și că scopul principal al lucrului întreg țintește curățirea numelui și cuvântului lui Iehova.

¹⁵ Nelegiuții nu sunt totdeauna oameni stricați moralicește, numele acesta însă cuprinde în sine pe toți aceia, cari fac nedreptăți, apasă pe alții sau le cauzează stricăciuni. Lumea este plină de crime și nelegiuiri. Marii bogătași cresc și s'au îngâmfat, sunt severi și apasă pe cei săraci; nelegiuți și preoții spun poporului, că sistemul acesta de nedreptate stă din grația și împuternicirea lui Dumnezeu. Mulți preoți au spus muncitorilor istoviți, că catastrofele (grindina, inundații, foc) cari au pustiit roadele muncii lor, sunt dela Dumnezeu, și prin aceasta au reprezentat pe Dumnezeu în mod fals, și au nesfințit numele și cuvântul lui Dumnezeu. Alți pentru aceea se poartă nedrept, deoarece poate că sunt în necunoștință despre aceasta; însă preoții ar trebui să știe mai bine, și deoarece susțin că servesc lui Dumnezeu, dar chiar contrarul îl fac, sunt nelegiuți. Cel ce iubeste dreptatea nu poate să facă nimica în interesul mântuirii și restatornicirii omenerii, acela numai un observator al lucrurilor poate fi. Cei ce iubesc dreptatea, desigur sunt gata să se mânie și să-și arate nemulțumirea față de astfel de stări. Domnul însă spune: „Nu te mânia pe cei răi!“

¹⁶ Cel mai mare nelegiuit este Satan. El a înduplecat pe reprezentanții săi, îndeosebi pe preoți, ca să defaimă numele lui Dumnezeu prin învățături false. Nu Dumnezeu bate pe oameni cu plăgi și catastrofe, cum susțin acești preoți; preoții susțin că Dumnezeu bate pe popor, pentru că nu sprijinește cum se cade organizațiile lor; cel ce apasă pe popor, este Satan, Diavolul, acesta cauzează toate năcazurile între oameni, ca prin aceasta să întoarcă pe oameni dela Dumnezeu. El face pe popor prin preoții lui ca să creadă, că Dumnezeu este de vină pentru toate acestea; și crezând că aceasta într'adevăr este așa, se întorc dela Dumnezeu. Satan este părintele minciunii și copiii lui sunt harnici în serviciul lui și întru exercitarea lucrurilor diavolești. Acum Domnul asigură pe poporul său, că acești făcători de rele și nelegiuiți vor fi cosiți ca iarba, și aceasta va forma curățirea numelui și cuvântului său.

¹⁷ Ce dorește cel drept cu atâta râvnă? El dorește ca numele lui Iehova să fie înălțat, împărăția lui să vină la putere și binecuvântările sale de pace și prosperitate să fie împărțite peste locuitorii pământului. Oare oamenii și organizațiile omenești pot să atingă ținta aceasta dorită? Nicidecum, oricât se luptă pentru aceasta. Nemulțumirea sau mânia împotriva acestor stări blăstămate, nu aduce cu sine rezultatul bun. Pentru aceasta spune Domnul: „Incede-te în Domnul și fă binele; locuiește în țară și umblă în credințioșie. Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inimă.” (versetul 3, 4) În legătură cu aceasta timpul joacă un mare rol; pentru că toate scopurile sale Dumnezeu le va împlini la timpul său hotărât.

¹⁸ În aceste zile din urmă nelegiuiții au crescut ca iarba, și ca rogojina primăvara. Cei răi și nelegiuiți apasă pe martorii lui Dumnezeu, caută să împiedece vestirea vastă a evangheliei împărăției lui Dumnezeu. Credințioșii sunt deportați înaintea judecătorilor și-i silesc să șadă în temniță. Acești marturi credințioși poate se întrebă oare pentru ce permite Domnul, ca să trateze cu atâta nedreptate pe marturii lui credințioși, și pentru ce nu pot pași înaintea întru vestirea evangheliei împărăției, așa ca lucrătorii nelegiuiți să nu-i poată împiedec în aceasta. Acestor marturi le spune Domnul: „Incredințează-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în el și el va lucra.” (versetul 5) Miezul acestui aviz este acela, că credințioșii lui Dumnezeu se încred fără șovăire în Dumnezeu și trebuie să facă bine, se desfătează în Dumnezeu, cărările lor le încredințează lui și în el trebuie să creadă, și dorințele inimilor lor le îplinește și aduce tot ce le servește spre bine. Dumnezeu a promis că toate lucrurile trebuie să servească spre binele poporului său, deoarece îl iubește și este chemat după poruncile sale, — Romani 8 : 28.

¹⁹ Din Scriptură vedem clar, că chiar atunci când nelegiuiții și lucrătorii fărădelegilor cred, că le-a reușit să împiedece pe poporul credințios al

lui Dumnezeu și au închis drumul lucrului, Domnul își va exprima aprobarea față de credințioși și are să nimicească pe cei nelegiuiți. (Psalm 92 : 7) După ce nimicește pe nelegiuiți, credințioșii vor fi văzuți în mare lumină, și Domnul îi va arăta pe dânșii, ca pe reprezentanții lui credințioși și încercați; „El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina, și dreptul tău ca soarele la amiază.” — versetul 6.

²⁰ Spre întărirea celor spuse zice Isus, că va aduna mai întâi pe cei fărădelege și-i nimicește și atunci „dreptii vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cel ce are urechi de auzit să audă.” (Matei 13 : 41—43) Deci acela care se încrede în Domnul și îplinește legile sale, va fi îngrijit în toate privințele, așa după cum a promis Domnul.

²¹ Poporul credințios al lui Dumnezeu ar dori, dacă ar putea să vadă nimicită lucrarea celui rău și stârpiți pe toți dușmanii de acest fel, deoarece ei defaimă numele lui Dumnezeu. Domnul însă nu a încredințat pe nici un membru al rămășiței să facă lucrul acesta de nimicire. Lucrul acesta l'a ținut pe seama dânsului, și îl va duce la îndeplinire prin uneltele sale cari vor fi făcuți de Domnul în drept să facă aceasta. Datorința rămășiței este numai aceea, ca cu încredere în Dumnezeu să cânte necontentit lauda lui și aceasta trebuie s'o facă lipsită de interes personal. În acest mod exprimă credința și iubirea deplină față de Dumnezeu. Pentru însuflețirea lor în lucrul cel fac, le spune Domnul: „Taci înaintea Domnului și nă-lăjduiește în El. Nu te mânia pe cel ce izbutește în umbletele lui, pe omul care-și vede împlinirea planurilor lui rele. Lasă mânia, părăsește iuțimea; nu te supăra, că supărarea duce numai la rău. Fiindcă cei răi vor fi nimiciți, iar cei ce nă-lăjduiesc în Domnul vor stăpâni țara.” — verseturile 7—9.

²² Mustrarea aceasta pentru a aștepta pe Domnul nu înseamnă ca rămășița să nu lucreze, ci înseamnă aceea, că credințioșii să se lase în grija Domnului, să se încreadă cu toată puterea în El, și astfel cu supunere să îplinească poruncile sale, lucrurile pe cari le-a poruncit Dumnezeu. Nu este nici un motiv de frică de făuritorii planurilor rele. Nu trebuie să se mânia, dacă cineva nu se poartă drept; uneltirile dușmanului trebuie să le lăsăm să meargă pe voia lor și pedeapsa trebuie s'o lăsăm asupra Domnului. Răsbunarea este a Domnului, și El se va îngriji, ca „omul fărădelegii, fiul pierzării” se fie stârpiț. (II Tesal. 2 : 8) Deci cel ce are deplină încredere, nu trebuie să-i fie ciudă și supărare pentru lucrarea făcătorilor de rele.

²³ „Omul fărădelegii” va fi descoperit după venirea Domnului la templul său, după ce Domnul a adunat la sine, pe aprobații, cari fac parte din „serv”. Iar după aceea nu peste mult ramura eclesiastică a organizației Diavolului va cădea împreună cu „omul fărădelegii” și vor fi stârpiți; aceasta se întâmplă înaintea Armagedonului. Pentru aceasta spune psalmistul poporului credințios

al lui Dumnezeu: „Încă puțină vreme, și cel rău nu va mai fi; te vei uita la locul unde era și nu va mai fi.“ (versetul 10) Dușmanul va fi atunci măturat din cale, iar credincioșii vor putea înainta mai departe, iar făcătorii de rele vor fi nimiciți cu desăvârșire, încă înainte ce toate rămășițele instituțiilor lui Satan ar fi înlăturate. Atunci într'adevăr se va putea spune, că locul nelegiuților, chiar dacă îl caută cineva nu va mai fi găsit. Atunci numai amintirea acestora va rămănea în cugetul celor drești. *esi blanzi*

21 Cei blânzi sunt cei cu inima doritoare de învățătură; aceștia văd și înțeleg lucrul lui Dumnezeu și se bucură că pot să-l urmeze. Ei nu cred minciuna, ei cred adevărul și se desfătează în adevăr. Aceștia au primit iubirea adevărului, deci fac parte din rămășiță; numai cei ce formează rămășița, primesc în inimile lor iubirea adevărului, Dumnezeu a promis că deacum încolo nu va locui nici un nedrept la El, și odraslele celor nelegiuți nu vor mai împărtași soarta omului drept. (Isaia 52 : 1) Credincioșii vor moșteni promisiunile lui Iehova se vor bucura de prosperitate și pace vecinică. Pentru aceasta spune psalmistul: „Cei blânzi moștenesc țara, și au belșug de pace.“ (Psalm 37 : 11) Rămășița a intrat acum în pacea aceasta; timpul și puterea ei nu le folosește întru răpunerea dușmanului; și credincioșii împreună cântă acumă bunătatea lui Dumnezeu și binecuvântările sale, pe cari le va aduce prin împărăție sa.

22 Diavolul, cel mai mare dintre toți cei nelegiuți, atâtă la ură pe puterile sale armate împotriva iubiților Domnului. Conspirația acestora el o conduce împotriva sămânței rămășiței, care păzește legile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Christos. (Apocalips 12 : 17) Precum Haman a pregătit spânzura pe seama lui Mardoheu, ceasta în psalm: „Cel rău face planuri împotriva rămășiței lui Dumnezeu, care cu credincioșie execută lucrul său. Conspiratorii ajung la soarta lui Haman, Domnul în modul următor exprimă aceasta în psalm: „Cel rău face planuri împotriva celui neprihănit și scrășnește din dinți împotriva lui. Domnul râde de ei, căci vede, că-i vine și lui ziua. Cei răi își trag sabia și își încordează arcul, ca să doboare pe cel nenorocit și sărac, ca să junghe pe cei cu inima neprihănită. Dar sabia lor intră în însăși inima lor, și li se sfărâmă arcurile.“ — Psalm 37 : 12—15. *cei cu veste*

23 Cei ce fac parte din rămășiță, cu bucurie iau parte la lucrul încredințat de Domnul; cei ce-i vede, crede că sunt niște oameni neînsemnați fără valoare. Precum și Haman s'a mândrit cu bogăția și puterea sa, chiar înaintea căderii sale, asemenea se mândresc și dușmanii lui Dumnezeu și făuresc planuri împotriva rămășiței lui Dumnezeu, odinioară s'au bucurat de comori spirituale, și și acumă își închipesc, că ei sunt în favoarea lui Dumnezeu și sed în pozițiile cerești.

24 Dar cine stă în stare potrivită înaintea Domnului? Psalmistul spune spre încurajarea rămășiței: „Mai mult face puținul celui neprihănit, decât belșugul multor răi. Căci brațele celui rău vor fi sdrobite, dar Domnul sprijinește pe cei neprihăniți. Domnul cunoaște zilele oamenilor cinstiți; și moștenirea lor ține pe vecie. Ei nu rămân de rușine în ziua nenorocirii, ci au deajuns în zilele de foamete. Dar cei răi pier și dușmanii Domnului sunt ca cele mai frumoase pășuni; pier, pier că fumul.“ — Psalm 37 : 16—20. *împrumata*

25 Nelegiuții au primit cândva adevărul. Adevărul acesta nu a fost al lor ci l-au împrumutat dela Domnul. Dumnezeu împrumută adevărul creaturilor sale, ca să-l transmită altora și astfel să preamărească numele său. Este însă o clasă care numai din interes ține adevărul primit, dar nu transmite altora vestea despre dreptatea și îndurarea lui Dumnezeu. Ea se dă în mâna lui Satan, șovăe ca să vorbească ceva despre organizația lui Satan, și să ia parte activă la lupta împotriva lui Satan, totodată alungă dela sine cugetul de a vorbi despre organizația și bunătatea lui Dumnezeu, de care vrea să împărtășească poporul prin împărăția sa. Pentru aceasta spune psalmistul: „Cel rău ia cu împrumut și nu dă înapoi; dar cel neprihănit este milos și dă. Căci cei binecuvântați de Domnul stăpânesc țara, dar cei blăstămați de dânsul sunt nimiciți.“ — Psalm 37 : 21, 22.

26 Isus a zis că este mai bine a da decât a primi. Cel fericit este omul care a primit adevărul, dar mult mai fericit este acela, care dă adevărul mai departe sufletelor însetate, ca să primească binecuvântare din acela, și astfel împreună să cânte lauda numelui lui Iehova. Aceasta numai atunci pot s'o facă, dacă cu credincioșie serveșc lui Dumnezeu și vestea sau roadele împărăției sale le duc și altora și și pe alții îi luminează despre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu.

Un om bun

27 „Domnul întărește pașul omului, când îi place calea lui.“ (Psalm 37 : 23) Textul acesta adeseori a fost folosit spre paguba creaturii și spre ocara Domnului. Mulți așa au talmăcit cuvintele acestea, că în viața celor consacrați toate lucrurile le rânduește Domnul; mulți prin aceasta se apără și spun: „Domnul a voit așa.“ Aceasta este aproape una cu fatalitatea (credința oarbă). Nu arareori se poate auzi dela careva consacrat, care spune: „Se poate că așa se vede treaba ca și cum nu m'aș fi purtat cumsecade, dar eu știu că tot ceea ce fac, fac cu conștiință curată, și deoarece m'am consacrat Domnului, purtarea mea a fost îngrijită de Domnul.“ Cugetarea de acest fel este o cugetare nesănătoasă! Conștiința omului nu este un conducător de încredere, numai atunci dacă este școlată conform cuvântului lui Dumnezeu și lucrează în conformitate cu el.

28 Cineva în oareșcare lucru își urmează poftele sale, și totuși caută să-și explice, că a proce-

dat potrivit, cu toată neglijență cuvintele Domnului ce se referă la lucrul acela. Domnul sfătuiește pe cel ce stăruiește lângă Domnul din toate puterile sale: „Din toată inima ta încredete în Iehova, și nu te sprijini pe pricepera ta! In toate căile tale recunoaște-l și El va face drepte cărările tale.” — Proverbe 3 : 5, 6.

22 In trecut mulți s'au năzuit la aceea, ca să cioplească treburile și purtarea fraților lor, zicând: „In lucrul acesta am o conștiință bună de tot, și aceasta arată că Domnul m'a condus pe calea, pe care am umblat.” Dacă aceștia s'ar fi încrezut în Domnul și s'ar fi sprijinit pe cuvântul său, ar fi procedat cu totul altfel. Domnul atrage atenția tuturor din poporul său, ca „să se poarte liniștit și să-și caute de treburile sale (nu a altora).” (I Tesal. 4 : 11; I Petru 4 : 15) Putem vedea deci, că interpretarea nepotrivită a declarațiunii psalmistului cu privire la „pașii omului bun”, pe mulți a condus la purtare nepotrivită.

23 „Omul bun” nu înseamnă o persoană singuratică, care urmează calea sa. Acest „om bun” reprezintă pe servul credincios al Domnului. In acesta se cuprinde și rămășița credincioasă, deoarece formează o parte a servului ales al Domnului. Persoanele singuratice pot să fie membrele servului, mâne însă pot să fie dați afară în urma necredincioșiei lor; rămășița însă ca rămășiță va rămânea pentru totdeauna și cuprinde în sine pe toți aceia, cari o compun. Textul „om bun” înseamnă deci poporul uns al lui Dumnezeu, care în unitatea lui se poartă ca servul ales, a cărui cale Dumnezeu îi îndreaptă. Servul nu se roagă pentru a i se arăta voia lui Dumnezeu, deoarece El ascultă de poruncile Domnului; le cunoaște și se bucură că poate să le împlinească, știe ce este voia lui Dumnezeu cu privire la dânsul. Calea sau pașii servului sunt croiți de Dumnezeu, prin urmare „pașii omului bun” sau drumul servului Domnului este cărmuit de Domnul, și Domnul nu face greșeli, și nici socoteli greșite. Regulele acelea, cari desemnează calea servului, El le croește; aceste regule sunt prescripțiunile lui Dumnezeu și sunt drepte în toate timpurile. (Psalm 19 : 8) Servul se bucură de calea, pe care Domnul a prescris-o pentru el, și știe că trebuie să lucreze în armonie cu voia lui Dumnezeu întru vestirea împărăției sale, întrucât duce rădățile împărăției la oameni, și transmite mărturia despre numele lui Dumnezeu. Servul dovedește că bucuria lui constă în aceea, că cu adevărată bucurie execută poruncile.

24 Deci când citim: „Domnul întărește pașii omului bun”, aceasta înseamnă că Domnul a croit calea ce trebuie s'o urmeze servul. Purtarea servului trebuie să fie dreaptă și desăvârșită, Domnul așa a rânduit aceasta. Că cineva se află în legământul pentru împlinirea voinței Domnului, sau nu, este cu totul o altă întrebare. Dacă nu împlinește partea ce cade asupra lui din legământ, nici nu face parte din rămășiță, anume membrul

„omului bun”. Prin urmare se poate spune hotărât, că rămășița umblă pe calea bună, și se desfătează în această cale, deoarece Domnul a stabilit-o pe seama ei. Cel ce se împotrivesc lucrului servului sau al clasei rămășiței, acela se împotrivesc lui Dumnezeu. Dacă Dumnezeu are organizație pe pământ, atunci calea urmată de ea trebuie să fie calea potrivită. Persoanele cari formează organizația sunt nedesăvârșite; cu toate acestea însă organizația umblă pe calea potrivită.

25 Cei ce-i stau împotriva susțin, că caută să-i despoaie de libertatea lor. Atunci însă când este vorba de facerea lucrului Domnului, aceasta înseamnă încetarea libertății individuale. Domnul numai o cale are și cel ce nu voiește să umble pe calea aceasta, își face rău sieși, iar îngerii Domnului repede îndepărtează pe cei fărădelege. Persoanele acelea, cari formează rămășița cu toată greșesc; aceasta însă nu înseamnă că organizația nu este bună.

26 Nu demult a scris cineva: „Din pricina lucrurilor ce apar în revistă, ies afară din sânul Societății.” Să presupunem, că a apărut cândva în revistă și astfel de lucruri cari nu corespund faptelor. Aceasta însă nu îndreptățește pe nimeni care iubește pe Domnul, ca să iasă afară din organizația, lui Dumnezeu. Domnul vorbește despre aceia, cari formează clasa servului: „Dacă se întâmplă să cadă nu este doborât de tot, căci Domnul îl apucă de mână.” (versetul 24) Aceasta fără îndoială înseamnă aceea, că dușmani presară drumul cu pietre de poticnire, și că membrele rămășiței se împiedecă în acestea, dacă se lovește în ele nu cad, deoarece mâna lui Dumnezeu îi ține și ajută pe „servul” său, ca să poată lupta mai departe în lupta pentru împărăție.

27 La început poporul ales pentru numele lui Dumnezeu a figurat ca „tânăr plăpând”; acuma însă a devenit bărbat matur, deoarece Christos a strâns pe cei credincioși în templu, și aceștia au devenit membrele „servului”. Dumnezeu ș'a îngrijit de poporul său în tot drumul, și aceasta trebuie să convingă rămășița cu desăvârșire despre aceea, că Iehova și de acum încolo îl va nutri cu hrană scumpă. De aceea citim: „Am fost tânăr și am îmbătrânit, dar n'am văzut pe cel neprihănit părăsindu-și pânea.” (versetul 25) Domnul se îngrijește de toate pe seama alor săi. Cei ce au pășit afară din organizația Domnului, acuma n'au ce mânca, pentru aceasta cerșesc; însă membrele clasei servului dispun de multă hrană din mâna Domnului. Să ieși la conștiință, că dacă cu credincioșie stăruiesc în serviciul credincios al Domnului, și dacă vor rămânea de servul lui, și de acum încolo vor fi bogat provăzuți cu nutremânt din mâna Domnului. Ei totdeauna vreau să împărtaşcă și altora din ea, ca și aceia să primească binecuvântare. Pentru aceasta stă scris despre serv: „Ci el totdeauna este milos și dă cu împrumut; și urmașii lui sunt binecuvântați.” — versetul 26.

³⁸ Cel ce dorește viață vecinică nu numai cu priceperea trebuie să creadă în Dumnezeu și în cuvântul său. Credința sa trebuie să o dovedească prin fapte. Aceste fapte nu înseamnă, că trebuie să desvolte în el ceva caracter, și ca să neglijeze porunca lui Dumnezeu, ca să ducă și altora roadele împărăției. Chiar dacă s'ar putea cineva desvolta ca un caracter desăvârșit, nu ar face destul prin aceasta cerințelor, pe cari le-a pus Domnul înaintea membrilor împărăției.

³⁹ Lumea cărmuită de Satan este o lume nelegiuită. Organizația lui Satan este cu totul nelegiuită. Iehova a ales un popor pentru numele său, în scopul ca să pună mărturie despre aceea, că El este Dumnezeu adevărat. Acești martori trebuie să ducă vestea zilei de răsbunare împotriva organizației blăstămate, și înaintea poporului să demonstreze, că organizația lui Dumnezeu este adevărată, și numele și cuvântul său îl va curăți cu desăvârșire, aceasta este singura unealtă pentru binecuvântarea poporului. Pentru aceasta spune Domnul: „Depărtează-te de rău, fă binele, și vei dăinui pe vecie.” (versetul 27) A se depărta de rău înseamnă părăsirea organizației lui Satan; a face bine înseamnă o predare completă lui Dumnezeu. Acela care-și exprimă astfel iubirea față de Dumnezeu, pe acela niciodată nu-l va părăsi Dumnezeu, ci va moșteni toate binecuvântările scumpe pe cari Dumnezeu le-a promis.

Clasa servului va vorbi înțelepciunea de sus și judecățile însemnate în cuvântul Domnului, cuvântul lui Dumnezeu este sfânt înaintea lui. Acesta s-a împărit în inima sa. Citim: „Căci Domnul iubeste dreptatea, și nu părăsește pe credinciosii lui. Totdeauna ei sunt sub paza lui, dar sămânța celor răi este nimicită. Cei neprihăniți vor stăpâni țara și vor lucra în ea pe vecie. Gura celui neprihănit vestește înțelepciunea, și limba lui trâmbițează dreptatea.” — verseturile 28—30.

Fiecare membru al rămășiței trebuie să se păzească de necurătenie trupească și sufletească, ba chiar trebuie să facă cu mult mai mult. Trebuie să ocupe o stare hotărâtă de partea organizației lui Dumnezeu împotriva organizației lui Satan, și cu bucurie să împlinescă poruncile lui Dumnezeu. Altă cale nu este, deoarece acesta este mează drumul croit de Dumnezeu, și acesta este potrivit. Răul nu-l poate încunjura nimeni, ca totodată să nu păsească împotriva organizației lui Satan, ci temându-se, să tacă.

⁴⁰ Este datorința rămășiței, să declare adevărul despre cel rău și despre organizația lui, iar lucrul de nimicire îl va face Dumnezeu. Cu toate acestea adevărul nu e permis a fi exprimat dur și în spirit de răsbunare. Adevărul trebuie exprimat sau vestit în mod cinstit și cu cuvinte plăcute sau prietenoase, fără mânie. Rămășița nu se teme de oameni, pentru că frica de oameni întinde cursă. Ea se teme de Dumnezeu și temerea sa de Dumnezeu este curată și ține vecinic. (Psalm 19 : 9) Servul credincios este condus de înțelepciunea lui Dumnezeu, afară

de el nimenea nu se împărtășește de asemenea conducere. Fiecare membru al servului are parte de vestirea judecării lui Dumnezeu. (Psalm 149 : 9) Deoarece legea lui Dumnezeu este întipărită în inima rămășiței, picioarele ei nu se clatină. Nimenea nu poate să împiedece sau să nimicească pe organizația lui Dumnezeu. Dumnezeu a trimis pe îngerii lui, ca să păzească interesele poporului său, să-i sprijinească și să-i ocrotească. — Psalm 34 : 7.

⁴¹ Psalmistul povestește, cum nelegiuitul ia seama la desvoltarea clasei servului credincios și făurește planuri pentru nimicirea ei. Ridică acuze nedrepte asupra lui, și pe servii Domnului îi arată ca pe aceia, cari merită dispreț; despre aceasta stă scris: „Cel rău pândeste pe cel neprihănit, și caută să-l omoare. Dar Domnul nu-l lasă în mâinile lui, și nu-l osândește când vine la judecată.” (verseturile 32, 33) Pe serv Domnul însuși îl judecă, și el trebuie să steie sau să cadă înaintea lui Dumnezeu și nu înaintea altora. După aceasta spune Dumnezeu credincioșilor săi: „Nădăjduiește în Dumnezeu, păzește calea lui, și El te va înălța ca să stăpânești țara: vei vedea pe cei răi nimiciți.” — Psalm 37 : 34.

„Astăzi cei răi sunt la putere și pot să aplice și mai multă silnicie împotriva celor drepti. Din Scriptură citim, că pe față vor încerca să nimicească pe servul credincios al lui Dumnezeu. Despre aceasta spune psalmistul în mod profetic: „Am văzut pe cel rău în toată puterea lui; se întindea ca un copac verde în pământul lui. Dar când am trecut a doua oară nu mai era acolo, l-am căutat dar nu l-am mai putut găsi.” — Psalm 37 : 35, 36.

⁴² Cei ce sunt sub mantia fericirii și rămân în templu, sunt socotiți desăvârșiți. Dacă rămân în această stare îi așteaptă un viitor bun și aceasta înseamnă că vor trăi în veci, și se vor bucura împreună cu Domnul de nemurire. Cei nelegiuiți însă nu au viitor, deoarece vor fi șterși din existență. Dumnezeu a lăsat să se însemne, că va nimici pe cei răi. Numai cei drepti vor rămânea. Pentru aceasta spune profetul Domnului: „Uită-te bine la cel fără prihană, și privește pe cel fără viclesug; căci omul de pace are parte de moștenitori. Dar cei răzvrățiți sunt nimiciți cu toții, sămânța celor răi este prăpădită.” — Psalm 37 : 37, 38.

⁴³ Aceasta s'a însemnat acuma spre încurajarea acelor, cari servesc lui Dumnezeu, și pe cari dușmanul îi persecută. Să priiească deci servul credincios în sus, ridice-și capul și să cânte lauda lui Dumnezeu!

⁴⁴ Cei născuți de spirit sau unși nu din pricina dreptății lor moștenite sau desvoltate înăuntrul lor se împărtășesc în mântuire. Numai îndurarea lui Dumnezeu poate să-i mântuie, și pentru asigurarea mântuirii lor cu credincioșie trebuie să servească lui Dumnezeu, cu bucurie trebuie să împlinescă poruncile lui.

⁴⁵ În timp ce zilele devin tot mai grele și arșița luptei tot crește, servul privește sus la Domnul și va fi scăpat de dușmanii lui: „Scăparea celor ne-

prihăniți vine dela Domnul; El este ocrotorul lor la vremea necazului. Domnul îi ajută și-i izbăvește; îi izbăvește de cei răi și-i scapă, pentru că se încred în el." (Psalm 37 : 39, 40) Domnul s'a îngrijit cu bogăție de ai săi, și păzește pe toți aceia, cari îl iubesc.

⁴⁰ Las să fie carajioși totdeauna aceia, cari au dovada spiritului în privința aceea, că ei sunt copiii lui Dumnezeu, sunt în legământul împărăției și în templu. Înaintea Domnului lucrul fiecăruia este cunoscut, știe, că Satan și uneltele sale caută să nimicească pe servul credincios al lui Dumnezeu. Dumnezeu încurajează acuma pe servul său, și va ocroti pe toți aceia, cari se încred necondiționat în El și iubirea lor o dovedesc prin împlinirea cu credințioșie a poruncilor sale. Numele și cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie curățite, și atunci servul va trăi în vecie spre mărirea Dumnezeului celui prea înalt.

Intrebări pentru studiul berean

1. De ce s'a îngrijit Iehova în interesul păstrării poporului său? Pentru ce în mai mare măsură la sfârșitul lumii?
- 2, 3. În ce scop s'a scris psalmul 37?
- 4—6. Fă asemănare în general a) între starea, când psalmul s'a împlinit în mic, și când s'a împlinit în mare; b) arată ce învățătură se cuprinde în aceasta!
- 7, 8. Cum putem ști, că ce este de lipsă ea să primească cineva aprobarea lui Iehova?
9. La cine se referă cuvintele de încurajare și mângâiere ale psalmului 37?
- 10, 11. Prin ce măsură se stabilește, că pentru cine sună promisiunile lui Dumnezeu? Cine nu le poate moșteni; și ce face Dumnezeu cu unii ca aceștia?
- 12—14. Ce a dat indemnul pentru avizul despre care vorbește psalmul? Cum se poate explica potrivit deosebirea generală între stările celui drept și a celui nelegiuit?
- 15, 16. Fă asemănare între răspunderea preoților în privința fărădelegilor, și aceea a altor oameni! Cum s'a putut

- poporul întoarcere dela Dumnezeu în așa mare măsură? Cum va fi ștearsă ocara ingrămădită pe numele și cuvântul lui Dumnezeu?
- 17, 18. Arată ce este învățătura din verseturile 3—5!
  - 19, 20. Cum va fi probabil starea aceea, în care se va împlini versetul 6?
  - 21, 22. Cum va dovedi rămășița credințioșie față de poruncile Domnului, în înțelesul verseturilor 7—9?
  23. Când și cum se împlinește aceea la ce arată versetul 10?
  24. Cine sunt cei blânzi în versetul 11? Ce înseamnă promisiunea aceea, că ei vor moșteni țara și se vor desfăta în pace desăvârșită?
  - 25—27. Dacă examinăm însemnarea despre Haman (Estera cap. 5—7) și o examinăm, în asemănare cu psalmul 37 : 12—20, ce învățătură găsim pentru rămășiță?
  - 28, 29. Aplică versetul 21 și 22!
  - 30—35. Stabilește cine este omul drept, despre care vorbește versetul 23? În ce înțeles servește Proverbe 3 : 5, 6 de conducător pe calea potrivită? În ce înțeles mărginește cuvântul Domnului conștiința individuală și libertatea individuală?
  36. Cum se poate aplica versetul 24 la serv?
  - 37, 38. Cine a fost „tânăr“ și în ce înțeles? Cum a devenit „bătrân“? Cum nu este „părăsit“? Și nu cerșește după pâine? În ce înțeles este milos și darnic? În ce mod va fi binecuvântată sămânța lui? La ce obligă toate acestea pe cei ce doresc să facă parte din împărăție?
  - 39—42. Ce purtare corespunde versetului 27? Aplică verseturile 28—31!
  - 43—45. Descrie starea amintită în verseturile 32 și 35, din care cauză Domnul a lăsat să se scrie încurajarea din verseturile 33, 36, 38.
  - 46—49. Pentru cine sună promisiunile? Explică pentru ce chiar în prezent! Sub ce condițiuni se vor bucura iubiții lui Dumnezeu de îndurarea lui Dumnezeu, și cum vor primi aprobarea din urmă?

W. T. din 1 Mai 1931.

Scrisori interesante

Ca servi supuși ne bucurăm

Iubite frate Rutherford!

Toți frații din adunarea Spokane îți trimit salutări. **Apreciază** mult, că în chip de asociați ai tăi la lucru pot lucra împreună cu tine în lucrul Societății de a pune mărturie pe terenul vestiri împărăției lui **Dumnezeu pe pământ**.

Ne bucurăm de **descoperirea** adevărului prezent, deasemenea și de aceea, că suntem servi supuși în vestirea „vestii de bucurie“. Cu bucurie am luat la cunoștință, că cărțile se pregătesc pe seamă milioanelor, și că lucrează harnici lucrători spărgători de drum și lucrători ajutători, și că adevărul se poate răspândi și pe cale radiofonică,

prin care în casele creștinilor pot câștiga cunoștință despre numele și scopul lui Dumnezeu.

În Spokane și jur interesul îl dovedesc nenumăratele mii de scrisori trimise.

Cerem și pe mai departe pe seama ta binecuvântarea Domnului în serviciul său.

Frații tăi adunarea Spokane, W. J. Baxter.

Apa sărată s'a vindecat

Iubiți frați din Turnul de Veghere!

Dorese a-mi exprima mulțumirea mea față de minunatele articole luminoase, mai cu seamă pentru articolele comunicate în anul din urmă.

După părerea mea în cei 41 de ani din urmă fiecare număr apărut al revistei l-am citit; sunt

hbb 2

convins, că nici într'un an nu a apărut în revistă atâtea articole interesante, ca în anul acesta; șoșirea o aștept totdeauna cu mai mare curiozitate.

Câteva articole voiesc să le amintesc ca pildă. Într'o mare adunare fratele Rutherford a fost zis, că va arăta, că piramida mare din Egipt nu formează altarul lui Dumnezeu în Egipt și la hotarul aceluia. Eu atunci aceea am cugetat, aceasta va fi o însărcinare grea pe seama fratelui Rutherford. Însă în timp ce am citit explicarea într'unul din numerele revistei, aceasta este conform Scripturii, au fost dovezi clare și convingătoare pe seama mea și a arătat spre un chip al Bibliei cu mult mai frumos. De ce mare însemnătate este și stâlpul acesta, care acuma sprijinește adevărul lui Dumnezeu în lume!

Fratele Rutherford pe mai departe și aceea a arătat clar și conform Scripturii, că Apocalips 22 : 11—17, pe care l-au aplicat totdeauna la sfârșitul celor o mie de ani, trebuie aplicat la timpul de acum; că acest text tocmai la aceea arată, ce noi vestim tuturor, cine a ascultat; și anume aceea, că viața venică formează un dar pe seama tuturor aceluia, cari voiesc să o primească pe baza condițiilor lui Dumnezeu.

Un alt număr a clarificat Romani 13. Cu explicarea generală eu și mai înainte nu m'am unit complet, dar nu am putut explica mai bine. Fratele Rutherford acuma arată, că aceste scripturi nu se pot aplica asupra puternicilor lumii.

După aceea urmează cea mai dorită lucrare despre cartea lui Iov, din care vedem, că cartea lui Iov este o mică Biblie. Mulțumim și dăm laudă Părintelui nostru ceresc, că El s'a îngrijit despre hrană la timp, pe care o împarte prin revistă.

Unii, cari resping dela ei aceasta, se pretind a fi urmașii preotului Russell, dar nu i-au în considerare, că el a spus înainte, că precum Eliseu a vindecat apa amară (sărată), în chipul acela va fi adevărul în timpul lui Eliseu curățit pe mai departe.

„Drumul dreptului se aseamănă cu revărsatul zorilor, care strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.“

„Vie împărăția ta; fie voia ta, precum în cer, așa și aici pe pământ.“

Fratele tău în Christos J. L. Kunkle, Pa.

In locul de ocrotire

Iubiți frați în Christos!

Vă dorim bucuria Domnului pe seama voastră. Nu bucuos i-au în considerare timpul vostru. Dar

pe scurt vreau să vă dau seamă despre străduințele mele de a sparge drumul, pe cari le-am depus în ținutul S. . . . Din mila Domnului am avut parte de multă binecuvântare și bucurie. Din zi în zi tot mai rault am cunoscut, că nu este un lucru mai de dorit decât serviciul. Domnul binecuvintează bogat cu daruri spirituale și corporale. Încă în nimic nu am dus lipsă. Cine se încrede în Domnul și se silește la facerea aceluia, ce Domnul dorește dela el, la acela îi va întinde bogat binecuvântări. Stările pământului din ce în ce se fac mai rele. Lipsa de lucru, mizeria și nevoia se sporește. Oamenii sunt nechibzuți și Diavolul se encrvează pe pământ. În timp ce ne simțim în locul de ocrotire a lui Dumnezeu, simț de mulțumire se înalță din inimile noastre față de Creatorul nostru. Aceea ne întrebăm, suntem oare vrednici, ca să fim activi pe pământ ca martorii lui? Încă și asociații vecinici ai lui Christos ne numim? Aceasta văzând, examinăm scripturile sale, că în ce chip am putea exprima pentru toate acestea laudă lui. El dorește credincioșie în ținerea ordinelor sale; trebuie să pășim ca martorii săi înaintea oamenilor și trebuie să comunicăm scopul lui și ziua pedepsei. În aceasta ocrotește și ajută, că aceasta să o putem pune. Ca Părinte ne înconjură cu ocrotire și ne permite a rămânea în locul de siguranță, dacă cu credincioșie vestim numele său pe pământ. În realitate, iubiți frați, ne înconjură bucurie. În timp ce Diavolul vrea să ne împiedece în ceva chip în servici, din nou ne întărește, ca cu bucurie și mulțumire să facem serviciul față de Iehova.

Iubiți frați, revistele tot la aceea arată, că încă o cernere va ajunge pe poporul lui Dumnezeu. Fiecare număr la aceea arată, că neapărat trebuie să fim în serviciul lui, sub ocrotirea lui, dacă voim să aparținem rămășiței. Lasă deci să facem cu ajutorul și mila Domnului acest serviciu prețios și valoros, pe care în nici un chip să nu-l părăsim, orișice ne-ar promite cineva. Domnul la aceea arată, că El ne ține în acest serviciu, dacă vom fi complet credincioși față de El vom împlini voința lui. Deci lasă să ne străduim în continuu a umbla conform voiei sale. Suma hotărâtă de mine 500 de bucăți în anul nou deja am și întrecut-o cu 20 de bucăți. Broșuri până acuma am răspândit 3360 de bucăți. Cu ajutorul și mila Domnului ce repede va fi sfârșită lucrarea. Lasă să ne încredem totdeauna în Domnul, în puterea sa, mila sa și ajutorul său, și cerem aceea pe seama poporului său, ca să-l țină în acest serviciu minunat. Din mila Domnului sunt fratele tău mic

W. Sch.